

MOÅ½NÃ• STARÃ•, ALE DOBRÃ• ...

ÅŒtvtek, 11 duben 2024

Jednou veÅ›er se takhle policista postavil naproti jednomu baru a Å•ekal, jestli po zavÃ-raÅ•ce chytne nÃ›koho pro alkohol za volantem. KdyÅ¾ zaÅ•ali z baru vychÃ;jet lidi, hned si vÅ¡iml jednoho, kterÅ½ se doslova vypotÃ;cel a zaÅ•al se motat mezi auty. VyzkouÅ•el kIÄ-Ä•ky u pÄ•ti z nich, neÅ¾ naÅ•el svoje. Pak sedÄ•l pÄ•t minut na pÅ™ednÃ-m sedadle ohnutÅ½ pod volanem zÄ;pasil s kIÄ-Ä•ky. Tou dobou uÅ¾ vÅ¡ichni ostatnÃ- hostÃ© vyÅ•li z baru a odjeli. KdyÅ¾ koneÄ•nÄ» motor naskoÄ•il, policista a vyrážil kupÅ™edu. Postavil se pÅ™ed rozjÃ-Å¾dÄ•jÄ-cÄ• se auto. Nechal muÅ¾e vystoupit a fouknout do balÃ³nku. A nic! Policajt udílenÄ• Ä™Å-kÄ¡: â€žSakra, jak je tohle moÅ¾nÅ©?â€œ

A chlÃ;pek mu povÃ-dÄ¡: â€žNo, dneska sem byl jako volavka urÅ•enej jÃ¡.â€œ

TÅ™i Å¾eny se dostanou do nebe.

SvatÅ½ Petr je pustÅ-dÄ¡l a Ä™ekne jim, Å¾e zatÃ-m budou na nebeskÃ© kachnÃ-farmÄ» - a Å¾e si mohou dÄ•lat, co chtÃ¡jí, nesmÄ•jÄ-

Å¡iÅ•pnout na kachnu. Å½eny vejdou dovnitÅ™, ale vÅ¡ude jsou kachny, a je skoro nemoÅ¾nÅ© na nÃ-jakou neÅ¡iÅ•pnout.

PrvnÃ- Å¾ena se snaÅ¾Ã- na kachny neÅ¡lapat, ale za tÅ½den si nedÄ¡ pozor a omylem jednu kachnu pÅ™iÅ¡iÅ•pnne. ZjevÃ- se jÃ-svatÅ½ Petr a pÅ™ivede s sebou toho nejkrÃjsnÃ-jÄ-ho muÅ¾e, jakÃ©ho kdy vidÃ•la. Petr Ä™Å-kÄ¡: â€žA IÄ•pla jsi na kachnu, proto musÃ-Ä¡ strÃ;jvit vÅ•Ä•nost s tÃ-mto muÅ¾em.â€œ

DruhÃ¡ Å¾ena se takÅ© snaÅ¾Ã- na kachny neÅ¡lapat, ale po mÄ•sÃ-ci zakopne a na jednu kachnu Å¡iÅ•pnne. I jÃ-s zjevÃ-svatÅ½ Petr a pÅ™ivede velmi napohled odpudivÃ©ho muÅ¾e. Opakuje se stejnÅ½ scÃ©nÅ¡iÅ™.

TÅ™etÃ- Å¾ena vidÃ-, co se stalo dvÄ•ma ostatnÃ-m, a proto se opravdu snaÅ¾Ã- na kachny neÅ¡lapat. Po roce, kdy se kachnÃjm Ä°spÄ•ÅjnÄ» vyhÃ½bala, k nÃ-pÅ™ijde svatÅ½ Petr a pÅ™ivede toho nejkrÃjsnÃ-jÄ-ho muÅ¾e, jakÃ©ho si dokÃ;jzala pÅ™edstavit. PotÃ© beze slova zmizÃ-.

Å½ena se zeptÃ¡: muÅ¾e: â€žTo by mÄ•zajÃ-malo, co jsem udÄ•lala, Å¾e jsem si zaslouÅ¾ila takovÃ© muÅ¾e, jako jsi ty.â€œ

MuÅ¾ pokrÃ•Å- rameny a Ä™ekne: â€žJÄ¡ nevÃ-m jak ty, ale jÃ¡ jsem Å¡iÅ•pl na kachnu.â€œ

MalÅ½ JenÃ-k pÅ™iÅ•el za otcem, Å¾e mÃ¡ za domÃ¡cÃ- Ä°kol ze Å¡koly napsat prÃ;ci na tÅ©ma, co to byl 17. listopad 1989. â€žVÃ-Å¡i, JenÃ-ku, jÃ¡ jsem jen obyÅ•ejnÅ½ Ä•lovÃ-k z vesnice, tak ti to vysvÄ•tlÃ-m takto. Tady u nÃjs na dvoÅ™eâ€¡ vidÃ-Å¡i ty prasata ve chlÃ©vÃ?â€œ

â€žVidÃ-m, tatiâ€œ â€“ Ä™Å-kÄ¡ JenÃ-k.

â€žTeÅ• vezmi hÅ•l a vyÅ¾eÅ• je vÅ¡echny z chlÃ©va ven â€œ

JenÃ-k to udÄ•lal, a kdyÅ¾ odhodil hÅ•l, vÅ¡echny svinÄ» se vrÃ;jily nazpÄ•t do chlÃ©va.

Syn: â€žAle tati, vÅ¾dyÅ¥ uÅ¾ jsou vÅ¡echny svinÄ» zase zpÃ;jtky u koryta!â€œ

â€žNo vidÃ-Å¡i, synku, a mÃ¡Å¡i podklady pro prÃ;ci o 17. listopadu 1989!â€œ

ManÅ¾elka odjÃ-Å¾dÃ- na dovolenou a Ä™Å-kÄ¡ manÅ¾elovi: â€žNezapomeÅ• se starat o koÅ•ku a babiÅ•ku!â€œ

â€žNeboj, o vÅ¡echno se postarÃ¡m,â€œ odpovÃ©dÃ¡ manÅ¾el.

O pÃ½r dnÃ½ pozdÃ½ji manÅ¾elka volÃ¡ manÅ¾elovi: â€žJak se mÃ¡jÅ¡? A jak jsou na tom koÄ•ka a babiÄ•ka?â€œ

â€žNo, koÄ•ka vÄ•era umÅ™ela,â€œ odpovÃ©dÃ¡ vydÅ›enÅ› manÅ¾el.

â€žCoÅ¾e?! ProÄ• to musÃ¡Å¡ Å™Ã-ct vÅ¡echno najednou? Mohl jsi Å™Ã-ct, Å¾e si koÄ•ka hrÃ¡la na zahradÄ›, druhÃ½ den Å™Ã-ct, Å¾e si zlomila nohu a tÅ™etÃ- den Å™Ã-ct, Å¾e umÅ™ela.â€œ

â€žDobÅ™e, pÅ™Ã-Å¡tÄ› uÅ¾ to budu Å™Ã-kat opatrnejÅ›,â€œ odpovÃ©dÃ¡ manÅ¾el.

â€žNicmÃ©nÄ›, jak se mÃ¡j babiÄ•ka?â€œ

PohlÃ-dÃ¡Å¡

mi dneska veÄ•er dÄ›ti, mami?â€œ â€žProÄ•? JdeÅ¡ na rande?â€œ

â€žAno, vyrazÃ-m si.â€œ â€žA neprozradÃ-Å¡ mi, s kÃ½m chodÃ-Å¡?â€œ

â€žJdu jen ven s kamarÃ¡dem.â€œ â€žNechÃ¡pu, proÄ• jsi nechala svÃ©ho manÅ¾ela, takovÃ¡j partie!â€œ

â€žAle jÃ¡ jsem ho nenechala, mami, on nechal mÄ›!â€œ

â€žMyslÃ-m, Å¾e jsi ho nechala odejÃ-t, abys teÄ• mohla chodit s kdekÃ½m.â€œ

â€žJÃ¡ nechodÃ-m s kdekÃ½m. PohlÃ-dÃ¡Å¡ mi dÄ›ti, nebo ne?â€œ

â€žJÃ¡ bych si nikdy nevyrazila s nikÃ½m, kromÄ› tvÃ©ho otce.â€œ

â€žJe mnoho vÄ›cÃ-, kterÃ© ty nedÄ›lÃ¡Å¡ a jÃ¡ ano.â€œ

â€žZÅ“staneÅ¡ u nÄ›j pÅ™es noc? Co by na to Å™ekl tvÅ¡ej manÅ¾el?â€œ

â€žMÅ¡ej bÃ½valÃ½ manÅ¾el by na to neÅ™ekl nic. Co odeÅ¡el, nikdy nespal sÄ¡jm!â€œ

â€žTakÅ¾e budeÅ¡ spÃ½t u toho trouby?â€œ â€žNenÃ- to trouba.â€œ

â€žKdyÅ¾ chodÃ-s rozvedenou s dÄ›tmi, je trouba.â€œ

â€žNechci se s tebou hÃ¡dat, mami. BudeÅ¡ mi hÃ¡dat, nebo ne?â€œ

â€žChudinky dÄ›ti, takovÃ¡ matka.â€œ â€žJakÃ¡j matka?â€œ

â€žLabilnÃ-. NedivÃ-m se, Å¾e tÄ› manÅ¾el opustil.â€œ

â€žMami, to je uÅ¾ pÅ™Ã-liÅ¡!â€œ

â€žProsÃ-m tÄ›, nekÅ™iÄ•. Taky kÅ™iÄ•-Å¡ na toho troubu?â€œ â€žTakÅ¾e teÄ• mÃ¡jÅ¡ starost o toho troubu?â€œ

â€žAha, takÅ¾e pÅ™ipouÅ¡tÃ-Å¡, Å¾e je to trouba. JÃ¡ to vÄ›dÄ›la hned, Å¾e je to trouba.â€œ

â€žNashle, mami.â€œ

â€žPoÄ•kej! NezavÄ›Å¡uj. V kolik mÃ¡j pÅ™ijÃ-t?â€œ

â€žNemusÃ-Å¡ chodit, protoÅ¾e jÃ¡ taky nikam nejdu.â€œ

SanitÄjÄ™, kterÄ½ dostał vÄ½povÄ›Ä• z

prÄjce, si dluho hledal novou, ale Ä¾Äjdnu nenaÄjel. Jednou ho napadlo, Ä¾e si

zaloÄ¾Ä- svoji ordinaci. PÄ™ed dveÄ™e tÄ©to ordinace dal ceduli, na kterÄ© stÄ©lo:

VylÄ©Ä•Ä-m kaÄ¾dou nemoc za 500Ä, v opaÄ•nÄ©m pÄ™Ä-padÄ vÄjm dÄjm 1000Ä, Jde kolem muÄ¾, zamyslÄ- se, a Ä

dobrÄj pÄ™Ä-leÄ¾itost, jak si vydÄlat 1000Ä, a

tak tam jde a Ä™Ä-kÄj, Ä¾e Ä°plnÄ ztratil chuÄ¥. NovÄ½ doktor se zamyslÄ- a Ä™Ä-kÄj:

â€žSestÄ™i, pÄ™ineste vzorek Ä•14 a kÄjpne pÄjnovi kapku na jazyk.â€œ Sestra udÄvÄj,

jak jÄ- doktor Ä™ekl a kÄjpne pÄjnovi kapku na jazyk. Ten zaÄone vÄjude kolem sebe

plivat a Ä™Ä-kÄj: â€žAle fuj, vÄ¾dyÄ to je benzÄ-n.â€œ Doktor Ä™Ä-kÄj: â€žGratuluji, prÄjvÄ se vÄjm vrÄjtila chuÄ¥, bude

RozzlobenÄ½ pÄjn dÄj doktorovi 500Ä, a odejde. Za 3 dny se vrÄjtil a Ä™Ä-kÄj, Ä¾e se mu vymazala pamÄ¥.

Doktor se zamyslÄ- a potom Ä™Ä-kÄj sestÄ™e: â€žSestÄ™i, pÄ™ineste vzorek Ä•14.â€œ PÄjn Ä™ekne: â€žAle vÄ¾dyÄ to je zase benzÄ-n.â€œ

Doktor mu odpovÄ-: â€žGratuluji, prÄjvÄ se vÄjm vrÄjtila pamÄ¥, bude to stÄjt 500Ä, .â€œ HodnÄ rozzlobenÄ½ pÄjn zaplatÄ- a odejde. Za dalÄjÄ- 3 dny se vrÄjtil Ä™Ä-kÄj: â€žPaně doktore, jÄj jsem oslepl.â€œ

Doktor Ä™Ä-kÄj: â€žNo tak na tuto nemoc nemÄjm Ä¾Äjdnu Ä½ lÄ©k, vezmÄ te si 1000Ä, .â€œ ale podÄjvÄ mu jen 500Ä, .

Najednou pÄjn Ä™ekne: â€žAle vÄ¾dyÄ to je jen 500Ä, !â€œ â€žGratuluji, prÄjvÄ se vÄjm vrÄjtil zrak, bude to stÄjt 500Ä, .â€œ

LetÄ- velkÄ© dopravnÄ-

letadlo. KapitÄjn se pÄ™ipravuje na pÄ™istÄjnÄ-. Co vÄjak nevidÄ-: â€žSakra, jak to, Ä¾e ta drÄjha je tak krÄjtkÄj?! HrÄza!!! Na takhle krÄjtkÄ½ drÄjze s tÄ-mhle Ä©rem nepÄ™istanul!â€œ NedÄi se ale uÄ¾nic dÄlat a musÄ- se o pÄ™istÄjnÄ- pokusit. CestujÄ-cÄ- dostanou pÄ™Ä-kaz zaujmout bezpeÄ•nostnÄ- polohu. KapitÄjn se opatrňÄ pÄ™ibliÄ¾uje nad samÄ½ zaÄ•Äjtek runwaye, aby vyuÄ¾il co moÄ¾nÄj nejdelÄj drÄjhu. Vzzzzum... Sotva se kola dotkla betonu, kapitÄjn zaÄ•Ä-nÄj brzdit, co mu sÄ-ly staÄ•Ä-. UÄ¾jen padesÄjt metrÄ do konce drÄjhy. UÄ¾jen dvacet metrÄ do konce drÄjhy! UÄ¾je na samÄ©m okraji. Ufff. Brzdy se rozteklý, ale na poslednÄ-m decimetru letadlo zastavilo. KapitÄjn vyleze ven a zhluboka si oddychne. â€žTo je divnÄ½, Ä¾e byla ta drÄjha tak hroznÄ krÄjtkÄj!â€œ Pak se rozhlÄ©dne kolem. NejdÄ™-v pravo, pak vlevo. â€žJo, ale zas jak je straÄjnÄ ÄjirokÄj!â€œ

NÄjsledujÄ-cÄ-

vtip se vyprÄjvÄl i dobÄ, kdy prÄ-mÄrnÄ½ plat v ÄŒeskoslovensku byl asi 2500 KÄ•s mÄsÄ-Ä•nÄ, rohlÄ-k stÄjl 30 halÄ©Ä™-litr mlÄ©ka 2 KÄ•s a jÄ-zdenka na tramvaj 1 KÄ•s. To prÄ½ takhle jednou tehdejÄjÄ- pÄ™edseda vlÄjdy Ä trougal pÄ™iÄjel za prezidentem HusÄjkem a Ä™Ä-kÄj mu:

â€žPoslyÄj, mÄ uÄ¾ to nebaVÄ-, jak mi lidi poÄ™Äjd nadÄjvaj, Ä¾e mÄjm tak hroznÄ velkej plat. Nemohl bych dostat nÄjakou jinou prÄjci, kde bych mÄl menÄjÄ- plat neÄ¾ jako pÄ™edseda vlÄjdy?â€œ

HusÄjk mu Ä™ekl: â€žNo, mÄl bych tady jedno volnÄ© mÄ-sto na jednom ministerstvu, asi tak za 10 tisÄ-c mÄsÄ-Ä•nÄ.â€œ

â€žNo, to je taky docela moc, nÄco s jeÄjtÄ niÄ¾ÄjÄ-m platem tam nemÄjÄj?â€œ

â€žNo, pak bych tady mÄl jedno mÄ-sto na jednom generÄjlnÄ-m Ä™editelstvÄ- asi tak za 7 tisÄ-c.â€œ

â€žNo, to je poÄ™Ä¡d jeÄ¡tÄ› moc. VÄ-Ä¡, jÄ¡ bych chtÄ›l nÄ›co za takovÄ© dva nebo tÄ™i tisÄ-ce.â€œ

â€žNo jÃ³, jenÄ¾e to bys musel nÄ›co umÄ›t!â€œ

Na svÄ›tÄ› je ale vÄ›jechno moÄ¾nÄ©â€œ

Kudlanka